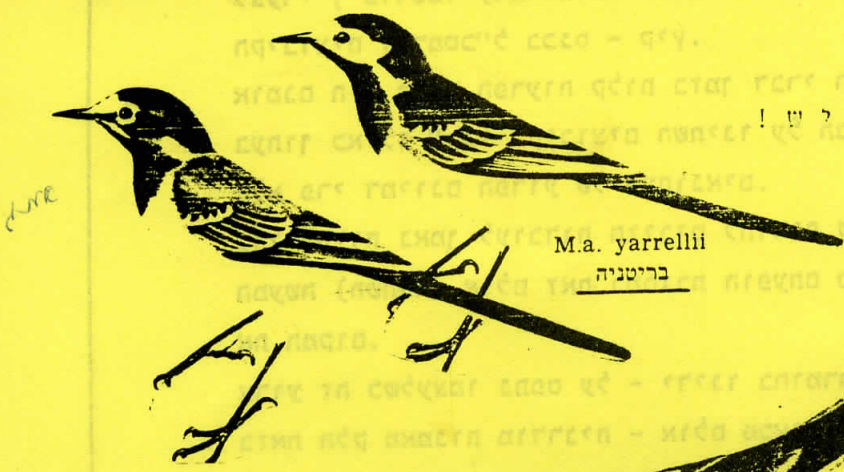

דברי הכפר

M.a. yarrellii
בריטניה

ש ל ג
ב ח ר מ ו ן -
י ש ?

בוגר, קיץ

★ נחליאלי לבן

צעיר

חורף

נ ח ל י א ל י ם
י ש !

מספר 946

ט"ז בכסלו תשמ"ו
29.11.85

כפר הנשיא
ע ל ו ן פ נ י מ י

ד"ר יוסף 27, ת.ד. 16040, 245271
מחלקת המינוח והמאמץ חלוצי י"ב

התנועה הקיבוצית המאוחדת חטיבת בני הקיבוצים המזרחית

18.11.85

לצערי, פורסמו עובדות מסולפות ובלתי נכונות בהקשר להתנהגות בני הקיבוצים והרמטכ"ל בכנס - קיץ. אומנם היו מספר הפרעות קלות בזמן דברי הרמטכ"ל - אולם הארוע המתואר בעתון כאילו "בני הקיבוצים השתינו על הבמה אל מול הרמטכ"ל" איננו אלא פרי דמיונם הפרוע של העתונאים. כדי להיות נאמן לעובדות חייבים להודות שאכן ביצעו מספר בנים את המעשה (השתנה) אולם זאת במסגרת הופעתם כשעה ומחצה לאחר שעזב הרמטכ"ל את המקום. ארוע זה כשלעצמו נתפס על ידינו בחומרה, למרות ההסבר של הנערים שראו בזאת חלק מאמנות מודרנית - אולם מכאן ועד לפרסומים המסולפים. בעתונות, רב מאד המרחק! לאחר הפרסום המוטעה והמטעה אמנם התנצלו העתונים על טעותם - אבל מצאתי לנכון לשלוח גם לכם מכתב הכהרה בנושא. יחד עם זאת, אין להתעלם מבעיות ההתנהגות של בנינו המצריכות טיפול ותגובה מצד כל הגורמים המחנכים.

ב ב ר כ ה
יובל קם - מרכז החטיבה

ר י ה ו ט - י ל ד י מ

הורים אשר מעוניינים במכתבה לילדיהם
(מדובר בילדים בביה"ס המקומי)
מתבקשים לפנות לאתי.
אתי אדלשטיין
ריהוט ילדים

ל י ו ם - ה ו ל ד ת

1.12. יורם בן-חיים

3.12. דורן דוארי

4.12. מעין פלמה

אברי גליק

5.12. מרים כהן

מעין מסר

ל י ו ם - נ י ש ו א י ן

1.12. פיליס ודב קולט

להולדת הבת דורין

לאסנת ולדרור - ההורים
לבת-שבע ולמרקי - הסבים
לנוה - האח ולכל המשפחה

להולדת הבן רן

להילה וליהודה - ההורים
וליפתח האח
ולכל המשפחה

**

קיבלנו מדע נוסף מהארגון האנונימי, בתשובה על שאלותינו

בנושא:

(א) רשימת הניחושים תיסגר עם רדת 100 המילימטרים הרא-
שונים (אינשאללה!) בעונה זו.

(ב) הפרסים שיוגרו להם מסריות ו/או מעילי-גשם (לא בהכרח
חדשים).

המארגן האנונימי - לן ו.

נ.ב. עד שעת כתיבת שורות אלה ירדו 20 מ"מ.

////////////////////////////////////

תודה - תודה !

גב' הרטה וינטר ומשפחת גניסלב רוצים בזה להביע את תודתם
הרבה לצוות המרפאה וחדר החולים ולכל החברים שעזרו, ועדיין
עוזרים בטיפול ועידוד בכל הנוגע להחלמה המהירה של גב' וינטר.
שוב תודה לכולם - הרטה, לוי וג'נט

מה נשאל?

- * השבוע נוספו שני בני משק צעירים לקיבוץ. כוונתי לרן יהודה ולדורין אגמון. להילה ויהודה, אסנת ודרור ולמשפחותיהם - מזל טוב!
- * את האסיפה ביום שישי בערב אפשר לכנות "אסיפת השנה". השתתפו בה 220 חברים והיא התנהלה בסדר ובאיפוק. בתום האסיפה נמשכו השיחות עמוק עמוק אל תוך הלילה והסרט שהובטח לנו כבר לא הוקרן.
- ומאז (וגם הרבה לפני-כן) בכל פינה מדברים אצלנו על - סמים.
- * משחק הסימולציה הערב בא לסכם שבוע מרכז גדוש אירועים בנושא עתיד השטחים - טיול, מרתון הרצאות, סרטים, חוגי-בית, עימות פוליטי - כל אלה התקיימו אצלנו השבוע. לצוות המארגן, ובראשם ניר ושלומית, מגיעות מיטב המחמאות על שבוע מאורגן להפליא.
- * חברים שהשתתפו בטיול לשומרון בשבת חזרו הביתה עייפים, אך נפעמים. מפיהם שמעתי שיצא אוטובוס מלא, שהאווירה היתה טובה, שספגו במשך 16 שעות נופים מרהיבים שאין רואים כל יום ונפגשו עם אנשים מעניינים שאין פוגשים כל יום, קיבלו שיעור מצויין בפוליטיקה וציונות. בקיצור, נאמר לי שאנו, שלא השתתפנו, הפסדנו חוויה מאלפת.
- * בבית-הספר המקומי נערך בימים אלה נושא מרכז בן שבועיים - האור. לקראת חנוכה, כמובן. לצורך העניין הוקם מרכז למידה עשיר בשלל צבעי הקשת, וכל הילדים עובדים בו יום יום. מי שלא ביקר בו, מוזמן לכיתת "חרוב". כן מתקיימים שיעורים יוצאי-דופן ובשבוע הבא נעבוד בקבוצות רב-גיליות.
- * ילדי הגנון גדלו והם מוכנים ומזומנים לעבור לגנים. ביום ראשון ייכנסו 3 ילדים לגן "ירמון", ואלה הם: קארין, אלה ודיויד. 6 ילדים ייכנסו לגן "שקד": שני, עפרי, ענבר, מתן, תמיר ומיה. לכל הילדים, וכן לשני צוותי הגנים, שיהיה לכם בהצלחה.
- * בהצלחה - נאחל גם לרקפת, המטפלת של הגנון, שיצאה לשנת חופש בתל-אביב.
- * מן המפעל נמסר לי, שיונתן ס. קיבל דרגה 2 בבדיקות-ללא-הרס, בליווי ציונים טובים מאוד מבוחנים של התעשייה האווירית. כל הכבוד!
- * בלול - המשלוחים בעיצומם.
- * יוסף חצור הבהיל אותנו בשבת בצהריים, כשהחליק ונפל באמצע חדר-האוכל. עתה הוא שוכב מגובס בבית.
- איריין החלה להסתובב אחרי שכיבה ממושכת עם גב תפוס, ומריון גם קמה כבר. לשלושתכם, וכן לחולי האנגינות, השפעות ונושאי הסטרפטוקוקוסים - החלמה מהירה!
- * בשטח הספורט: קבוצת הכדורגל גברה (גם בלי יגאל בן-חיים) על עין-זיון בתוצאה 1:5.
- נבחרת הכדורסל, לעומת זאת, הפסידה לנאות מרדכי בהפרש של 18 נקודות. אבל יש לציין שכוכבי הקבוצה אונן ואיתמר לא שיחקו, מה שמסביר כמובן את ההפסד.
- * הערב מתחילות שוב קבלות השבת.

מ י ש י ב ה ב י ו ם 26.11.85

(א) לאחר בדיקה רצינית של מצב תקציב המזון, מצאנו שאנו חורגים במספר מוצרים מהתקציב.

(ב) אין בכוונתו לגרום להלם לחברים ע"י קיצוצים, אך אנו חייבים לשמור על התקציב, שאושר באסיפה.

לכן, לאחר שיחות ארוכות בענף המזון, החלטנו לנקוט במספר שינויים חסכוניים.

1. בארוחות בוקר: סיכמנו שנטגן ביצים רק 3 פעמים בשבוע.

2. גבינת קוטג' תחולק רק בארוחת הערב.

3. גבינה צהובה תחולק אך ורק לחברים אשר אינם אוכלים ביצה.

4. מכלי הקמח והסוכר יוכנסו לאקונומיה ויינתנו לחברים רק בימי ה' קמח וסוכר לחלוקה השבועית הביתה.

5. כלים לחדר-האוכל נקנה רק פעמיים בשנה ואנו מבקשים בכל לשון של בקשה מהחברים, להשתמש בשקיות או בכלים מהבית. רצוי להתרגל להביא נושא-אוכל וכד'.

6. חלב: יהיו שינויים, שעליהם נפרסם הודעה בקרוב, לאחר בדיקות.

7. מסיבות: כיבוד למסיבות עליכם לעשות בביתכם, כגון עוגות וכו' ולא יחולקו ממתקים, כפי שהיה נהוג.

8. טיולים: האוכל שיסופק לטיולים יהיה במתכונת של הארוחות בקיבוץ.

למרכזי ענפים: ענפים שאוכלים מחוץ למשק יקבלו מזון לפי התפריט של המשק לאותו יום. בקשות מיוחדות - באישור מרכז המשק בלבד.

בתקווה לשיתוף פעולה של כולנו

צוות ענף המזור

[illegible]

האם זה מוקדם מדי - או לא?

לפני שבוע השתתפתי ביום עיון של כמה שעות באילת-השחר - בנושא: הטיפול בשיכבה הבוגרת. גולת הכותרת של היום היה ביקור ב"בית התחביב" - שני חדרים די קטנים וצפופים בבניין בית-ספר ישן-נושן. שם עסקו כ-10 חברות וחברים ותיקים (כמה פחות, כמה יותר "ותיקים") כל אחד במלאכתו: אריגה, סריגה, תפירה, חיתוך, ריקמה - ערבוביה צבעונית של שאריות בדים, צמר וכלים - ותוצרת יפהפיה בשלבים שונים של גימור.

ל"בית התחכיב" באים חברים שיצאו ממעגל העבודה מסיבות שונות, אחר מחלה או ניותוחים, אי-יכולת לעבוד במקום אחר וכו'. באים ברכב או ברגל, חלקם עם מלווים

(האם זה מוקדם מדי - המשך)

- הגישה לבית נוחה, אין מדרגות. מקבלות אותם (בחמימות ובחיוך) 2 חברות משק (מורות למלאכה), שמכינות את העבודות, מדריכות וגם גומרות את ה"תוצרת", במידת הצורך. הבית פתוח משעה 7.00 בבוקר עד הצהריים, יש הפסקת קפה ב-10.00 והמדריכה הדגישה שבבית התחביב לא מרכלים. יש אווירה של בית-מלאכה ממש.

העבודה, על פי רוב, היא לפי דרישת החנות בבית ההארכה, אך התוצרת נמכרת גם לחברים במכירות מיוחדות ובמחירים זולים.

ומה עושים? - המון בובות, כריות, תיקים, שטיחים, "צצ'קס" לתלייה במכונית, אהילים, חגורות - כולם מתנות נהדרות.

סיפרו לנו שבהתחלה היה קשה לשכנע חברים, אשר מעולם לא נגעו במלאכה כלשהי, לבוא לבית התחביב. אך אחרי ביקור של יום ועוד יום העניין "תופס", והיום כולם באים בשימחה ובהתלהבות. ראינו שילדי הגן ביקרו שם, ויש זמן למשחק, לסיפור - תענוג הדדי!

לחברים אשר אינם יכולים או אינם רוצים לעבוד שם מביאים את העבודה הביתה, וגם זה עוזר למלא את היום.

באילת-השחר יש תחבורה מסודרת, עם נהג קבוע, שאוסף את החברים המבוגרים בשעות קבועות (7.15, 8.00, 9.00) למחסנים, לבית התחביב, לחדר-האוכל ופעם בשבוע לפעולה של מועדון "קפה +". לקחו לצורך זה מכונית "טרנזיט" וציידו אותה במעלית להרמת כיסא-גלגלים.

האוכלוסיה המבוגרת באילת מונה כ-120 חברים מעל גיל 65 (פלוס 9 הורים).

שוחחנו בין היתר עם שתי המטפלות, חברות משק ותיקות בעצמן, וגם עם אחות המרפאה, שתפקידה בצוות לטפל בחברים המבוגרים ולבדוק את תיקיהם בצורה שוטפת.

*

בדרך הביתה התחלתי לחלום! ראיתי בניין טרומי נוסף בשטח שעל-יד חדרי החולים (גישה נוחה, ללא מדרגות, קרוב לחדר-האוכל); ראיתי אימהות וסבים וסבתות וחברות וחברים ותיקים נכנסים, לבלות שם כמה שעות במלאכה מודרכת. ראיתי אפילו חברה או שתיים, שראו בהדרכה מקצועית זו את ייעודן בעתיד. את הדברים היפים שייצרו ראיתי על מדפי המרכולית, בחדרי החברים ובבתי הילדים.

מוקדם מדי בשבילנו? לדידי בהחלט לא! הגיע הזמן ללמוד מאחרים, לחשוב, לתכנן - ואפילו לבצע.

אלזה בן-חנוך
הוועדה לחבר המבוגר

ועדת החברה מוסרת:

דו"ח משיבה מיום ד' 20.11.85

נכחו: רחל, נטע, שוש, טוטסי, חנה, ג'וני, זאבי, הנרי (חלקית)

סיכום: דירות נופש (בהשתתפות הלן וכוכבה)

בקיץ תשמ"ה העמידה ו. חברה ארבע דירות נופש לרשות החברה. התפוסה לא הייתה יותר מ-65% (330 יום מתוך 500). אי-לכך הוחלט לצמצם את התוכנית לשכירת דירות נופש לשנה הבאה, כדי למנוע בזבוז:

1. לחדש את החוזה לדירה בתל-אביב
2. לחדש את החוזה לדירה בנהריה
3. לחפש דירה זולה יותר בירושלים

(אם לא יהיו נסיעות לחו"ל בשנה הבאה, נחפש דירה רביעית בחיפה)

כמו-כן הוחלט להחזיק את הדירה בתל-אביב כל השנה, מתוך מגמה שזאת תשרת חברים בחופש ובתפקיד, שזקוקים למקום לינה בתל-אביב.

מחירון: \$ 6 ללילה לחבר

\$ 3 לילד אחד ללילה

\$ 6 לשני ילדים או יותר

\$ 10 לאורח ללילה

\$ 15 ללילה לחבר בתפקיד או מטעמי עבודה, ולשכירים.

ועדת החברה מודה להלן ולכוכבה על תרומתן הגדולה.

ביטוח אופניים

עד לפני שלוש שנים נהגה ו. החברה לבטח זוג אופניים אחד לכל משפחה. ביטוח זה בוטל מטעמי חיסכון.

היות ולפי החלטה זו האופניים אינם מבוטחים נגד גניבה ומתוך הכרה, שאופניים מהווים פריט נורמטיבי ברכוש החבר, הוחלט לפצות חבר שאופניו נגנבו עד לערך של זוג אופניים רגילים, אחרי הפחתת פחת והשתתפות עצמית \$ 25-.

מרפסות וגגונים בבנייה עצמית

נמסר לו. החברה, שמספר חברים הקימו ביוזמתם מרפסות וגגונים וש-השתמשו בחומרי בניין שנלקחו ממחסן הבניין.

ו. החברה החליטה לחייב את החברים עבור אותם החומרים.

רשם: ג'וני

נ ר - ז י כ ר ו]

י"ט בכסלו - לואי נתן
בכסלו - גב' רינה וולפסדורף

בר - מצווה

התחלנו את שנת הבר-מצווה במסיבת עבודה לכל הקיבוץ ביום שישי שעבר, בתקווה שזה ייכנס למסורת - לדעתי, בחג הסוכות.

ביום שני, 18.11.85, בסודי-סודות, קיימנו מסיבת קבלת המשימות. ילדי "מירום" ו'ז' התכנסו לפעולה בהדרכת המדריכה פנינה וייסבורט, כשהמדריך זוהר נמצא במילואים. הם שיחקו "חפש את המטמון", כשהם מקבלים כתב-חידה לכל נקודה, בה ביקרו. ואלה הן:

- * תעלת חפירות מאחורי אחד מבתי המאוחד.
- * שטח הקאזוארינות - מקומו של הצריף הראשון בשטח. יצחק עדר נתן הסבר.
- * העץ ה ט ב ע י היחידי בקיבוץ, הנמצא על דשא חדר-האוכל בדרך למכבסה מצד שמאל.
- * בית-הספר הראשון - בשטח נמצא עדיין עץ-התות שהיה בחצר בית-הספר. כיום ליד דירת משפחת גולדברג.
- * הנח"ל, ליד הצריף של מרקי - שם חיכתה להם יעל שפרונג וסיפרה מסיפורי הנח"ל.
- * ילדי כיתה ו' קיבלו כתב-חידה אחד - להגיע לשדה שמתחת לפארק.

באותה שעה הגיעו ההורים בשקט למיצפה בפארק וישבו כחשכה. ילדי כיתה ו' הגיעו לשדה, שם הוכנו להם 13 משואות להדלקה, בהשגחתו של דודו. מהנח"ל קיבלו הילדים כתב-חידה להגיע למטמון וברגע שהגיעו נדלקו האורות ונוצר רגע מרגש של פגישה בין ההורים לילדים. לאות מלמעלה נדלקה המשואה הראשונה ובזו אחר זו נדלקו 13 המשואות ועם כל משואה המשפחה מברכת את בנה/בתה, 11 משואות לבנים ולבנות בבית. משואה 12 לאילן (בנו של נורברט, שיחגוג איתנו בקיץ) ומשואה 13 לשחר כץ, בתקווה שגם הוא יחזור לחגוג איתנו. ברקע הלהבות, הרי הגולן וקבוצת עצי האקליפטוס - מראה מרשים ביופיו - נקראו המשימות לשנה זו וכל ילד קיבל קלסר למשימות, שעליו לעשות השנה. בתום הטקס יצאנו כולנו למועדון לחבר, שם נפגשנו עם יתר בני המשפחה, - אחים ואחיות, ליד שולחנות ערוכים לארוחת-ערב חגיגית. לפני הארוחה כל ילד חתם על הצהרה זו:

אנו, החתומים מטה, מתחייבים בזאת לקבל על עצמנו את עול המצוות:

אורן מנדזיגורסקי	אמרי סולומון	נירית אלמן	אייל תלם
אייל גולן	נואית ברור	ינאי קולט	לימור ג'קסון
	טלית דבולט	ישי אנגלסברג	עידית פורסטר

כיתה מירום הבוגרת

(בינינו לבין עצמנו - המשך)

דגש על ההישג אלא במידה שהוא נמדד לפי קנה-מידה אישי. והיו כשלונות והיו ריבים בין הורים ומחנכים, בין תלמידים ומטפלות. והיו פחות בעלי B.A., שתוארם יקשט את כרטיס-הביקור, אם יום אחד יעזבו את הקיבוץ.

והיום: יש סמים, יש בריחה מבית-הספר. מפסיקים ללמוד ב"א או ב"ב. יש המבקשים לעבור לבית-ספר בחוץ, בו המשטר והמשמעת יותר מחייבים - ומרשים להם (למה לא הציעו להם ללכת לביה"ס בחצור הגלילית?). לא יוצאים לפעולות חטיבה. כשיש הצגה, משתינים על הבמה - לא בפני הרמטכ"ל, חלילה - רק עיתונאי בעל-דמיון או רפול יכולים לדמיין דבר כזה - אבל אולי הגענו לתקופה, שבה להשתין או לעסוק באורגיה הם התוכן שהקהל-התלמידים מבקשים לראות.

אמר פלוני לא מזמן: לילדי קיבוץ זה יש הרבה, כישרון, הרבה יכולת והרבה עניין בספורט מכל הסוגים. אבל מוטיבציה אין, כוח לחימה אין, והם מצפים שהכול יינתן להם ושכלי מאמץ ינצחו. לא מבינים שספורט, בדומה לחיים, מחייב השקעת עמל רב, כאבים ותסכולים. ומה שנכון לגבי הילדים והנערים - עוד יותר גרוע אצל המבוגרים. קבוצת הראגבי משתכרת בפאב בערב לפני המשחק, וקשה לשכנע את הכדורסלנים להתאמן פעמיים בשבוע, ובכדורגל רבים על המיגרש במי האשם... (שמו של פלוני שמור אצל כותב שורות אלו).

ובאשר לוויכוח שקיים וימשיך להתקיים בעלון זה ומחוצה לו על אודות חברה קי-בוצית טובה - לא טובה. יש לפעמים שנכתבים ביטויים, שמציינים שהכותב לוקה בפיגור שכלי רציני וכל מי שמתייחס ומאמץ את אותו הביטוי רק מכפיל ומשלש את גודל הפגם. כזאת הייתה כל השטות שנכתבה על "פעם היה כיף להיות בחברה בכפר הנשיא...". מתי אפשר לתאר את החיים ככייף? רק בתור ילד אפשר לדבר על "כייף לא נורמלי" ואז הילד מתייחס למאורע מסויים. כאשר מבוגר משתמש בביטוי כזה, הרי זה מצביע על פיגור שכלי ורדידות מחשבה. ולצערי כל אותם החברים שהלכו שולל אחרי הביטוי ה"לא נורמלי הזה", הם שותפים למעשה עבירה.

הגיע הזמן שנתחיל לפשפש במעשינו בקשר למהות חיינו כחברה הגונה, הדואגת מצד אחד לכל החיים בה, ומאידך מחייבת אורח-חיים מסויים, שהוא המאפיין את החברה הקיבוצית. הצד השני, שאינו מאמין באורח-חיים כזה, ימשיך להשתמש בביטויים כגון "כייף לי", "לא בא לי", "נשבר לי", "לא מזיז לי" - וצאצאיהם ימשיכו להשתין על במות ישראל.

צורך ידיעות מכתבנו הנודד עם שנתו

* טוב לקום בשבת בבוקר לצליל עובדי הסיקול בשדה הסמוך. יותר מאשר שמר ישראל את השבת, עבדו למענם ה"שאבעס-גויים" מן הכפר הערבי הסמוך. כמה טוב שמוחמד ועבדול עושים מה שהחלוצים אינם רוצים/יכולים לעשות.

* כל הכבוד למתכנני הבנייה שדאגו לזה שימשיכו לעבוד על משטח המחסנים החדשים באותה השבת. רק חבל שלא חשבו שאפשר ורצוי לחפור את התעלה לכבל למתח-גבוה גם באותו יום שבת. לא בכדי ידוע קיבוץ זה כאוהב מסורת ישראל. ומסורת היא שמלאכתם של צדיקים גמורים נעשית בידי אחרים.

* מודעה: כיוון שמדינת ישראל התקבלה לאיזור האירופי-צפון אמריקאי לריגול, דרושים מרגלים/מחסלים/מפעילי מרגלים/חפרפרות/בלדרים/שלומיאלים מכל הסוגים. אם את/ה כוגר/ת יחידה קרבית (גם שקמיסט וש"גים באים בחשבון) ויש לך תעודת סיום של גן-חובה, פנה אלינו למצוא עבודה מעניינת. אל תשזיר את הכול לאמריקה-אים ולאנגלים, לצרפתים, למערב-גרמנים ולסינים!

* קוראים מתבקשים לכתוב חיבור קצר על הנושא: "מה עדיף - למות בידי טרוריסט או בידי הקומנדו המצרי המשחרר?".

חברה "פתוחה" - דירך הנכונה?

קצת קשה לי להתבטא בכל הקשור לנושא חברה פתוחה וסמים. הקושי העיקרי נובע מכך, שמילים והגדרות מאוד מגבילות, מאוד מחייבות. בעצם ההגדרה במילים מגבילה אין-ספור רגשות. בכל זאת, ישנן התרחשויות שמקוממות אותי, ועל כן אכריח את עצמי לדבר במילים.

כנקלטת מבחון, כפר הנשיא עושה עלי רושם של חברה מאוד יציבה. חברה שהמוך מים זורמים בנהר לא יערערו אותה.

די נתפסתי למילים של גרשי, מפני שהוא מן הבודדים שהתבטאו בנושא, ולעניות דעתי - דיברו בצורה נכונה. נכונה, אך לא נכונה.

באיזשהו מקום יש לי הרושם, שאנשים סיגלו לעצמם חוויות, ובמשך השנים סיגלו את עצמם להוויות (קל מאוד להתפתות לכך, בפרט בחברה מצומצמת). נדמה לי, שגרר-נו את עצמנו לחשוב, שהינה מהלכים אנו על ביצים, ואם לא נהלך בזהירות מירכית - חלילה וחס - נשבור את הביצים; שאנו נוסעים ברכבת הדוהרת לתהום עמוקה, וצריכים אנו לעצור אותה בזמן, אחרת כולנו ניפול לתהום.

על כן רצוני להדגיש תחילה את תחושתי, שאין מדובר ב"משבר". מדובר בסיטואציה שבכל חברה וחברה נתקלים בכגון דא. אין מקום אמנם להיתפס לשאננות או לשלוות-נפש ולחשוב, שאם זה קורה לנו הרי שזה סימן לכך שאנו חברה נורמלית; מאידך אין מקום להיות היסטריים.

חברה יציבה ופתוחה ניגשת לפיתרון בעיות בצורה שקולה, מחושבת, חושבת על העתיד ולא רק על הווה. דואגת שלא ייווצרו תקדימים לא רצויים, ומצד שני מאפשרת לפרטים החיים בתוכה חופש התבטאות. על-מנת לגשר בין הרצון לתת מקסימום חופש התבטאות לפרט, לבין הצורך בחוקים ומסגרות, אנו צריכים לחשוב בכובד-ראש ולהבין בין העיקר והטפל. חבל לי כשאני רואה חברים קופצים "מעל הפופיק שלהם", כדי להשמיע את עצמם, מבלי לשאול את עצמם, מהי מהות הדברים שאותם עומדים הם להשמיע. לאן דבריהם (הלא כל-כך מחושבים, לדעתי) עלולים להוביל אותנו?

בצורה עקיפה הייתי אומרת, שמדובר בהסתה. עד כאן סחור סחור...

בעצם רציתי לדבר על מה שגרשי הגדיר כדרך נכונה ועל הבעיה העומדת על הפרק - סמים.

אתחיל בסמים. לי אישית אין ריספקט לאנשים שעושים מעשיהם בחשאי. לא מתוך צניעות, חלילה, כי אם מתוך פחד. אתה מאמין בשוויון - צא והילחם בעבורו; הפסדת במלחמתך - דע להפסיד בכבוד. או שתקבל את המצב כמו שהוא, למרות שהוא נוגד את עקרונותיך, או שתמשיך להילחם, כשהברירה האחרונה (שהיא למעשה זכות העומדת לכל חבר) לעזוב את הקיבוץ.

אישית, כל מעשני הסמים (ולפי האווירה שנוצרה כנראה מדובר במספר לא מבוטל - כלומר כוח לא מבוטל) על אף אלמוניותם לגבי דוחים אותי, לא עקב העובדה שהם מעשנים, כי אם "חוסר האונים" שהם מפגינים כלפי המצב הקיים. אף אחד מהם לא נלחם למען עישון סמים, כשלמירב הבנתי הרי החופש לעשן סמים חשוב להם ביותר. אני, כחברה המתיימרת להיות פתוחה וליברלית לגבי כל נושא או בעיה העומדת על הפרק, מרגישה במקרה זה, שחוסר נכונותם של מעשני הסמים להציג את עצמם (לא כמעשני סמים דווקא, כי אם כבעלי עמדות בנושא זה), להילחם בעבור רצונם, לנצח או להפסיד במאבק, ולהסיק מכך מסקנות לכאן או לכאן - לראות בהם נמושות. מסוג בני-האדם שתוקעים סכין בגב, מנצלים את אימון החברים על-מנת לבעוט בהם ביישבן.

("חברה פתוחה" - המשך)

לו אני אישית הייתי מעשנת סמים או דוגלת בחופש הפרט בצורה מוחלטת עד כדי לדגול בחופש עישון הסם, הייתי לוחמת על כך מלחמת-חורמה, ואם הדבר לא היה עולה בידי, הייתי מקבלת עלי את הדין או עוזבת.

בהחלט לא הייתי ממשיכה ליהנות מהטוב שבשני העולמות על חשבון אימון החברים, כשבעיניי אימון החברים הוא הערך העליון בקיבוץ.

בקיצור, גרשי, מה שהתכוונתי להגיד זה שלי לא נראה שאתה או אני או כל אחד אחר, אשר מסכים לכך שאין מקום לסמים בקיבוצנו, צריך לבזבז אנרגיה על "פתיחות", "ליברליות" ועוד מילים כיוצא באלה. הוועדה לא עובדת ביד חזקה מפני שזה לחם חוקה או מפני שהיא שואבת הנאה חולנית מכך. עצם העובדה שחברים נוהגים כפי שהם נוהגים מאלצת אותה לפעול בדרך זאת. כללית, גרשי, אני מסכימה עם הגישה שלך, כל זמן שאתה בעל עמדה שאינה מקובלת על כלל המשק, מקבל את החל-טות המשק באופן מעשי ונלחם על שלך רעיונית. כלומר, בראש ובראשונה ממלא את צו האסיפה. מי שאינו מוכן לכך יגיש ערעור או - שיעזוב.

לא נראה לי שמדיניות "היד החזקה" היא התשובה האידיאלית למצב. אולם כל עוד מעשני הסמים מתנהגים כנמושות - אין פיתרון אחר.

דבר אחרון: בדבריי מתייחסת אני בעיקר לחברים מעל גיל צבא. נוער וגילאי צבא אני רואה בעיניים אחרות, אבל זהו נושא גדול לכשעצמו. על כן אסיים בזה.

נ י ק ו ל

את הגליון הזה
ערכה - אנגה
עיטרה - אלזה
הדפיסה - רות גלעדי

"שותפות"

"שותפות" היא ארגון יהודי-ערבי, שמטרתו היא לטפח יחסים בין יהודים וערבים ולשפר את הקומוניקציה בינם לבין עצמם.

בכמה מקומות בארץ יש קבוצות מעורבות של יהודים וערבים שגרים בשכנות ונפגשים לעיתים קרובות לפעילויות ושיחות. אחת הקבוצות פועלת באיזור מעלה צביה והיא מורכבת מאנשים מקיבוץ לוטס, מעלה צביה והכפר סכנין. הקבוצה מונה כ-30 משתתפים (חציים יהודים וחציים ערבים) ונפגשת לפחות פעם בשבועיים.

מספר אנשים רוצים להצטרף לקבוצה ולצורך זה מתארגנת סדנת היכרות עבורם. סדנה זו מונחת ע"י שני מנחים של "שותפות" ורצוי שהיא תתקיים במקום נויטראלי (משתתפי הקבוצה הקיימת עברו סדנאות דומות בקיבוץ גבת ובמחניים).

היות ואני בין משתתפי הסדנה, נתבקשתי לארגן את הסדנה בכפר הנשיא. הסדנה תתקיים ביום ה', 5.12, משעה 16.00 בערך עד 23.00 ולמחרת, יום ו', מ-7.00 עד 15.00.

אנחנו ניפגש במועדון החברים ויהיו בסה"כ 12 משתתפים ו-2 מנחים. כאמור, המשתתפים יהיו מקיבוצי לוטס ומעלה צביה וכפר סכנין (לצערי, חברי כפר הנשיא לא יוכלו להשתתף, כי כל המפגשים בהמשך יהיו באיזור מעלה צביה).

ג' יסון

דבר אל המאזינים

עלוננו "דברי הכפר" התברך במספר ניכר של מעטרים, הנותנים צביון מיוחד ומקורי לביטאוננו השבועי. זהו בלי ספק הישג חשוב וכדאי לשמור עליו ואולי גם לעודד "אומנים" נוספים.

בכל זאת נדמה לי, שלפעמים שוכחים את תפקידו של המעטר, שהוא ללוות את הטקסט, ולא לדחוק אותו הצידה. לי, כמדפיסה את הדברים, חשוב שהם יופיעו בהירים וקריאים, כאשר הם יוצאים לאור בדפוס, ולא יעמדו בצל הכותרת הענקית והציורים הרבים, הגדולים והשחורים, המאפילים על עיקר הדברים שנכתבו. לפי עניות דעתי, אין מקום לציורים גדולים או חוצים את הכתוב בעלון, שקהל רחב רוצה לקוראו כולו ובמהירות (ומה גם שלא מעטים הקוראים בקיבוצנו, המתקשים בקריאת עברית...). אם הציורים שב-תוכנו רוצים להתבטא בעלון - ויבואו על הברכה - יש לעשות זאת בעמודים נפרדים או בחלקם (כדוגמת הקריקטורות של דודו).

ועוד הערה: אנא, אל תתקנו את הכתיב של הכותרות, ע"י השמטה או תוספת של אותיות. (לדוגמא: "בינינו לבין עצמנו" - נכתב באמת כך לפי כללי הלשון!) העתיקו בדיוק את מה שנכתב בעיפרון ואז האחריות היא לא עליכם.

ושוב: אני רואה בדרך-כלל בעיטורים של "דברי הכפר" תוספת חשובה, מגוונת ומרעננת.

רות גלעד

אשרו עם מקום אחר

כמה מילות קישור או רקע לפתיחה: ב"דברי הכפר" האחרון ציינו את חזרת האופ-
ניים ואבישי למשק. אני מבקש להבהיר, שחזרתי לביקור בארץ ושכנוונתי לצאת ול-
המשיך לטייל תוך כמה חודשים. חזרתי ארצה, כי התגעגתי - למשפחה, לחברים,
לכפר הנשיא ולנופי הארץ. באתי לפגוש את האנשים ולטייל בנופים ולאחר שאירגע
אצא לסיבוב נוסף.

ברצוני להמשיך עם סיפור על יישוב מעניין ושונה בצפון-סקוטלנד. חברים
ששמעו על פינדהורן (Findhorn) ושמעו על ביקורי שם ביקשו שאספר על חוויתי
שם והריני מנצל את יריעת העיתון הנפוץ ביותר ביז ראש-פנה לנהר הירדן למטרה
זו.

לחוף שומם ליד כפר דייגים קטן על שפת מפרץ פינהורן שבחוף הצפוני (המזרחי)
של סקוטלנד, לא הרחק מ-Inverness, הגיע קרון מזוקמק עם משפחת קאדי - פיטר
ואיילין וחמשת ילדיהם. החלו לגדל ירקות בדיונות סחופות-הרוח, במקום בו לא
הצהירו המומחים ש"כאשר יגדלו שם ירקות תצמחנה שערות על כף רגלי", פשוט מפני
שמעולם לא ביקרו שם ולא ידעו על המשפחה חסרת הניסון החקלאי, שהחלה ברעיון
הלא-הגיוני הזה. כך, כמו הפרחת השממות במדבריות פלסטיק (ישראל שלנו), אלא
ששם הקפידו שלא להשתמש בחומרי הדברה ודישון כימיים ויישמו את תורת החקלאות
הביו-דינמית, האורגנית, הטבעית בעברית. התוצאות המדהימות משכו סקרנים ואחרים
והיום, לאחר כעשרים שנה, קיימת באותה פינה נידחת קהילה שוקקת חיים ותוססת של
כמאתיים חברים וחברות ועוד אלפי אוהדים ותומכים רוחניים בסביבה ובעולם כולו.
מי ששמע על הרדוף (מקיבוצי התק"ס בגליל המערבי, מעל נחל ציפורי, הכניסה שני
ק"מ לפני צומת שפרעם מכיוון נצרת), לשעבר מיצפה לבון, הרי זו קבוצה של בני-
משק שביקרו בפינדהורן בדרכם, ויצרו קהילה ויישוב הדומים לפינדהורן ומבוססים
על תורות העידן החדש ("The New Age"), המיושמות שם.

לפי הבנתי והתרשמותי האישית:
המכנה המשותף בקהילת פינדהורן - כולם בשלב כלשהו של חיפוש רוחני. כולם
מבקשים למלא חיהם באיכויות שונות או נוספות מאלו המקובלות בעולמנו המערבי.

העולם, כדור-הארץ הזה עליו אנו חיים מקבל כבוד ויחס אנושי ואישי מתושבי
הקהילה. הערוגות מוזנות בקומפוסט ביתי - זבל אורגני המכיל את שאריות המטבח
וירק מעשבי הבר ואצותיים ומינרלים וזבל-עופות, ה"מתבשלים" ומתפרקים יחדיו
בערימות גדולות. מנסים למצוא וליישם שיטות לאנרגיה חלופית, שלא תסכן אותנו
ואת עתיד כדה"א (נשורת גרעינית, דלדול המחצבים מאוצרות הטבע ובכך הפרת אי-
זון כלשהו, זיהום המים והאוויר ע"י עשן ושארי דלק וכו'). בעיקר מדובר על
אנרגיה סולרית. משמעות מיוחדת מוענקת לנושא המיחזור והשיחזור - שאריות ופ-
סולת מתכת, זכוכית ונייר - חוזרים למיחזור. מנסים לשמור על האיזון שבטבע -
לתת לאדמה לא פחות מאשר לוקחים ממנה. להתייחס לאדמה ולכדור-הארץ ולטבע -
איכפת לנו מהם ויש לנו יחסים איתם. מודעות אקולוגית גבוהה ורחבה. לאחרונה
הפך המקום למרכז של יידע והתנסויות ולמידה בכל תחומי "העידן החדש" ומיושמות
שם הצעות אלטרנטיביות לתחלואי דורנו במאה ה-20.

איך ליצור עולם, המתפקד כמו בחלומותינו הכמוסים והגנוזים? איך לתמוך זה
בזה, להישאר ערניים ומודעים לערבותנו ההדדית, לאחריותנו למלחמות ולרעב,
אחריותנו לדיכוי עמים וחלקים באוכלוסייתנו, אחריותנו להפוך את העולם ל"יפה"
יותר, "צודק" יותר, "נעים" יותר? עם כאלו שאלות בנאליות מנסים להתמודד
בפינדהורן. אנשים לא מתביישים להביע רגשותיהם. לא מתביישים לתת ולבקש תמיכה.

(משהו על מקום אחר - המשך)

לא מתביישים להתגלות בחולשותיהם האנושיות.

רבים מהם משתתפים באופן קבוע בפגישות מדיטציה ("התכוונות") ורבים מתעניינים ועוסקים במיני תורות רוחניות שונות. יהודים, נוצרים ואחרים (אני חושב) מדברים על אלוהים ועל אלוהות בלי להתווכח או לבקר או לנסות לשכנע או לשנות את האחר. לכול יש מקום, אפילו לאבישי שאומר שאינו יודע מה זה "אלוהים" ונרדם בפגישות המדיטציה....

בפינדהורן מציעים מיבחר של סדנאות, קורסים והשתלמויות בנושאים שונים ומגוונים: קרמיקה, אריגה וטוויה, משחק ותיאטרון, מחול, גננות וחקלאות אורגנית, מדיטציה, רפואה טבעית והתנסות בחיי הקהילה. מלון גדול וישן, משופץ ומטופח, משמש כאכסניה ומידרשה לאורחים הרבים. כל שהייה שם עולה כסף ורוב הכנסות הקהילה הן מענף האירוח - מהאורחים.

אני השתתפתי בסדנא בת שבוע, הסדנא הבסיסית המוצעת לכל מבקר בביקורו הראשון. "שבוע חווית פינדהורן" מכונה הסדנא הזאת ואכן זוהי חוויה בת שבוע, הכוללת ומקיפה (לרוב רק נוגעת) בכל הקשור לקהילת פינדהורן. קבוצה רבגונית בת עשרים ושניים משתתפים מכל קצוות העולם נפגשו לשבוע הזה, ובהנחיית שני מנחים ("ממקד-מיס", בלשונם) עברנו את ההתנסות המפתיעה באיכותה ובעוצמתה.

מעל שנה עברה מאז ביקורי שם ועדיין מתנוססת חווית אותו שבוע ברוחי, מקבילה בעוצמתה לשורת ה"חשובות" שבחוויות חיי. מה עשינו באותו שבוע?

עבדנו חצי יום (כל יום) בענפי הקהילה - גן-ירק, מטבח (המזון הצמחוני, הפשוט והבריא זכור לי כחוויה גסטרונומית...), אחזקת המלון, גננות ובית-הדפוס לספרות ועיתונות מקומית, המופצת סביב העולם. הרבה ישבנו בקבוצה - הכרנו זה את זה והתנסינו בתהליכים ובעוצמת הקבוצה. למדנו משחקים חדשים - שונים ונפלאים. למדנו ריקודי-עם ועמים (אחרי שלמדנו "צדיק כתמר" ו"מה נאור" מהטייפ לימדתי את הקבוצה "הורה" ו"שאפטי מיס" בליווי שירה פרועה...). נפגשנו עם חברים שונים שהציגו בפנינו תחומים שונים מחיי הקהילה. טיילנו לאורך נחל פינדהורן המרשים, בין צוקים וסלעים ועצי-ענק.

בסוף אותו שבוע היינו אנשים שונים (או לפחות כך נראינו וכך הצהרנו). רוב המשתתפים נשארו לסדנאות נוספות, חלקם עוד שם היום, בתהליכי קבלה לחברות. בדרכי באירופה, ארה"ב וקנדה נפגשתי עם כמה מהמשתתפים - כולם אימצו את חווית פינדהורן לעצמם בצורה זו או אחרת. הייתי בין הצעירים בקבוצה. הגברת מאלסקה הייתה סבתא וכן זו מסקוטלנד, זו היהודיה מברוקליין וזו מהכפר ליד אמסטרדם (כולן מבוגרות מג'נט פרימוסט, שגם היא כבר סבתא בישראל...). אני מציין עובדה זו, כדי שלא תמהדו לשפוט את "חבורת הצעירים המרחפים חסרי האחריות והשורשים...". כדי שתדעו שאם מפתה אתכם להתנסות בחווית פינדהורן - הרי שאין כל סיבה שלא תגיעו.

כן, אני ממליץ בחום לגשת ולהשתתף. בביקור הבא באנגליה ובסקוטלנד, לאחר חיפוש המפלצת ב"לוך-נס", שווה לסחוב עוד קצת צפונה ולהגיע לפחות לביקור בקיבוץ המופלא הזה. תמורת תשלום סמלי (באמת) ניתן לשבת לשולחנס-המשותף ולל-עוס פת לחם חי עם דבש מקומי וארוחה טובה. מי שבינתיים לא ניגש לבקר, אך מעוניין בחומר הסבר ובספרות על פינדהורן, מוזמן לגשת למרים המאירי ולשאול איך. היא כתבה ונענתה בהתלהבות.

תודה על ההתעניינות. להתראות

א ב י ש י

ל'ז'ע'ת'כ'ס

מיפקד מפלגת העבודה

בימים אלה נערך בכל סניפי מפלגת העבודה עדכון רשימת החברים במפלגה. גם בקיבוץ זה אנו מצווים לברר, מי אינו מעוניין להמשיך בחברותו במפלגת העבודה, ולהבדיל - מי הם המוכנים להצטרף לשורותיה. אין לדעת עד מתי תמשיך ממשלת האחדות הלאומית להחזיק מעמד נוכח המשברים התכופים הפוקדים אותה. חשוב שיתגברו את שורות מפלגת העבודה אלה שמאמינים בדרכה ורוצים לחזק אותה לקראת הבחירות, שיבואו במוקדם או במאוחר. מי שרוצה להצטרף לשורות מפלגת העבודה או אינו מעוניין לחדש את חברותו בה, מתבקש לפנות אלי בהקדם.

א ר י ק
(מזכיר הסניף)

שלום חברים.
אני רוצה להצהיר לפניכם מעל דפי העלון את כוונתי, כיוון שהבנתי מכמה חברים, שדבריי באסיפה לא נשמעו ברורים.
א. אני מתחייב לעמוד בכל הדרישות שהציבו לאבי וגם ליותר, אם ידרשו ממני.
ב. אני רוצה להיות תקופה במשק, בכדי להשתקם ולצאת מהבוץ הטובעני, בו אני שקוע.
ג. אני לא רוצה לפגוע בחברים יותר לעולם ואיתכם הסליחה.

יניב גליק

(המשך המכתב מדרום-אפריקה מהשבוע שעבר)

צורת החיים החדשה שלנו לא שינתה במאומה את פתיחותה של צביה. כפי שחנה הייתה אומרת: "אין לה דאגות הישרדות!" אוסיף ש"רמת-החיים" שלה די ירדה בהשוואה לחיי קיבוץ - השינוי הגדול היה בהעברתה מטיפולן של גננות מקצועיות, עם גירויים למכביר וחברת בני-גילה, לטיפול של אמה הלא-מקצועית לגמרי! אבל נוכחותם של ילדיהם של המנהלים האחרים שומרת על חברותיותה, שעשתה רושם על כולם, עם הגיענו הנה. אדגיש גם שכנראה השיטה הקיבוצית מטיבה לחנך את הילדים הבריאים ובעלי המוטיבציה הגבוהה ביותר שראיתי מימי.

חיי החווה מתאימים לה מאוד, כמובן. ... היא כבר זריזה ברכיבה על סוסים, עוזרת לאבא עם הכבשים, נהנית מנסיעות בפארק-הצייד, המאוכלס בזכרות, איילות וקופים מסוגים שונים. העברית שלה משתנה בהדרגה לשפת הזולו - לטוב או לרע. כך טבע הדברים. עד כמה שאפשר אנחנו מדברים עברית, אבל בשבילה אין זו עכשיו שפת החברים שלה, ועם חלוף הזמן כמות העברית יורדת.

בנוגע אליי - עד שאוכל להכניס את צביה לגן, לא אתחיל לעבוד. היא לא תסכים להישאר בטיפול של עוזרת זולואית, וגם אני לא אסכים לזה, כך שנחכה עד לינואר ואז אוכל להפסיק להיות עקרת-בית ולהרוויח את לחמי ביושר, במקום עדיין לא מוגדר. פה ושם אני עוזרת כמשרד ואני מדפיסה את כל החומר הקשור בצאן (זה לא חידוש!).

בינתיים גינתנו הגדולה תובעת עבודה רבה, בעקבות הנזק שגרמו הכנאים ששיפצו את ביתנו. שיפור הגינה חשוב מאוד כעת, כי הבית עומד בסמוך למקום האורווה המ-טופחת. לשם יגיעו בעוד זמן קצר הקניינים הפוטנציאליים, כדי להזין את עיני-הם בסוסים הצעירים - כל אחד שוויו כ-140,000 ראנד! לא נאה שליד האורווה יראו גינה מוזנחת. בין כה וכה אני נהנית מאוד מעבודה זו.

קירבתה של משפחתי הגדולה והחמה מפצה אותנו בדרכים שונות על אבדן המשפחה הגדולה עוד יותר, שאליה אנחנו מתגעגעים בכל זאת.

אנחנו מבינים את אלה שלעגו לנו על ירידתנו מישראל. ירידה כזאת היא בסך-הכל חזרה על היסטוריה בת אלפי שנים. יחד עם זה, תמיד נשתייך לגליל. לא פעם אנחנו חושבים, משוחחים ובוכים על זה. אבל תבינו: בשבילנו זהו תרגיל בצמיחה - צמיחה אישית ומקצועית, עם תוצאות לא ברורות עדיין.

לא קל להיות בארץ עם אקלים פוליטי כמו שיש כאן. לא נשקפת לנו סכנה ואנחנו רחוקים ממקום ההפגנות האלימות. ובכל זאת אנחנו מרגישים בזה. למרות המצב הפוליטי והחברתי בארץ, בשבילנו ישראל היא עדיין המקום הטוב ביותר לחיות בו. זהו מקום שבו מעריכים את יסודות החיים יותר מכל מקום אחר בעולם - אנחנו יודעים שיום יבוא ונחזור...

ובכן עד אז - - -

ברכות לכולם ושלו

JEREMY, MAIRE AND TSIVIA

(תרגום - אנגה)

קיבוץ ייט"ב
יד יצחק טבנקין
ד.נ. בקעת יריחו

לעורך העלון בקיבוץ כפר הנשיא

אנו תקווה שלא תחשוב אותנו לחוצפנים בכואנו לבקש ממך שתפרסם את קריאתנו בעלונך. אנו גם מקווים שמזכיר המשק, איתו ודאי תתייעץ אם תחליט כן לפרסם זאת, לא ימצא פסול בדבר.

פנינו ל"יחד" ונאמר לנו שאין מקום לקריאה זו מעל דפיו ואז החלטנו לפנות לכל העלונים בקיבוצי התק"ם ולנסות שם את מזלנו.

קיבוץ ייט"ב נוסד לפני 14 שנה כהיאחזות נח"ל ומאז עבר תהפוכות רבות ולכלל היותו קיבוץ טרם הגיע. לפני כחודשים הגיע למקום הגרעין המיסד הראשון, גר-עין "תנופה", והחל ברוב מרץ להפוך את המקום לבית. גם הסוכנות וגם התק"ם ובוודאי גם גבעת ברנר, הקיבוץ האומן, לקחו את העניין ברצינות וגייסו את מיטב משאביהם על-מנת לעזור לגרעין "תנופה" להצליח במשימה הזאת.

הסוכנות הבטיחה להקציב כספים לפיתוח ולכיסוי חובות העבר, גבעת ברנר שלחה חברים לתפקידים שונים והתק"ם גייסה גם כספים, גם כוגרי צבא, וגם הבטיחה לגייס משפחות. הבטיחה ולא קיימה! המשפחה היחידה שהגיעה לייט"ב היא משפחה מגבעת ברנר, זוג צעיר עם שני ילדים בני 4 ו-6, והם "סיבכו" את כל העניין. סיבכו, מפני שנתנו לנו להרגיש את הטעם של שותפות אנשים מבוגרים יותר בחיי המשק והחלטותיו (מלבד המלווים של גבעת ברנר) וסיבכו מפני שנתנו לנו להרגיש את הטעם של ילדים צוחקים ומרעישים בחדר-האוכל ולהגיע למסקנה, שאלה שני גורמים שבלעדיהם לא תיתכן יציבות ופיתוח במשק הזה.

אבל אליה וקוץ בה. משפחה אחת, עם כל מעלותיה, בין קבוצה של נחלאים בני 20 סופה שתרגיש בדידות ואי-נוחות והילדים, לאחר שיתרגלו להיות ילדי תפנוקים של המשק כולו, סופם שישתעממו, ללא שותפים למשחק, בני גילם. אנחנו חייבים לקבל עוד שתי משפחות, לא רק על-מנת להכפיל את התרומה של המשפחה הראשונה, אלא גם על-מנת להבטיח שהמשפחה הזאת תרגיש טוב ותצליח לתרום.

כל הגייסים של התק"ם ניסו לעזור לנו והצליחו רק להסביר לנו, עד כמה המשימה קשה ועד כמה דחוף הצורך במשפחות מגוייסות בכל היישובים הצעירים. לצערנו אין לנו אפשרות להסתפק בהסברים!!

אנחנו בטוחים שיש בתק"ם לפחות עוד שתיים, שלוש משפחות שיתעוררו ויענו לאתגר הנפלא הזה של בניית קיבוץ חדש מתחילתו, ואולי המסר לא הגיע אליהן או שלא הגיע בצורה הנכונה. אם יש כאלה אצלכם, אנא שיפנו אלינו.

שלא תהיינה אי-הבנות: זו לא הזמנה לפיקניק! ואולי בכל זאת...

בברכה
חברי ייט"ב

שבוע מרכז "השטחים" - מה קורה היום (מחר) : יום פ', 11/7/78

ציונות: יואל בן נון - אומרי חן

הנהיג: תמר וולפין. זה אמר שהוא אחד השיאים, ואולי
השיא של שבוע-מרכז זה. נרצה לשלוח כרטיס צולמות פגישות
היכרות במחנה של נמקי הצב שטח, וצביו העצמ-מחנה
באמיתו. זה עשוי להיות מרתק ומתקדם - תלוי במשימה, אך
לא פחות מזה - בתוכן השאלות שיוצגו. אני - הקהל - מציעים
את השאלות.

אחת הצמנים: שני המתמלצים ישאו צהרי פתיחה (כ-10 דקות בלבד)
ולאחר מכן - ישיבו לשאלות שיעלו. הערה יסתיים, במקרה,
המסלול, כאשר הסלול של ישאו האלמנטים צהרי סיום קצרים.
את השאלות ניתן להציג באמצעות המעורבים - או לשפיע.
לאור החשיבות הרבה לתוכן השאלות, חשוב ורצוי מאוד
לעבור במידת האפשר שאלות הערה לתוכן. 93 (עשו זאת בהר
עזה עם סיום קריאת פרק זה!) עי' כק נאפשר לעמוד את
האופן העיוני והעניין עד כמה שאפשר. מלבן שצלת קפידה לשאלות
המעלה בכתב מילוי. אנא נצלו זאת.

המתמלצים: אומרי חן, מהר משמר העמק, ח"כ לשעבר בתנועת
מפ"ם במסגרת המערכת. לא שייך לקצה יכולי השמאלי במפה, אך
השאלות הנפוצות למצב יפוצה ובהנחה: נמצ ספוח, נמצ
בתחילת הערה יו"ש.

יואל בן-נון, יד, איש עברה למיש אמונים, תלמידו של הרב
צבי הכהן - קוק ז"ל. יוצג הצעות את ההסקפה הפעלת
האי השמירה (ליהודים). הוא אינו "קיצוני" ובדצמ מתעצף לקו הקיצוני
הפליט בגוש אמונים, מהיר מדישם של הקצוני והיועץ - למשל בשאלת המעורבות
היהודית - ולא רק בזה. אפשר לומר שההתמלצות עם גישת עשויה להיות
קשה ומורכבת יותר מבין שהנמצא בחוג מצבקר-לדון עם אק אלא ספק-
קיים. יפיקונו כקהל לעצור למתמלצים לקיים פיון נקדה ויצוני בכל
האפשר. לכן אנא - הציגו שאלות!!
- מה השאלה ?

לשכת היו"ר
ועדת החוץ והבטחון
הכנסת ה-11
מדינת ישראל

15.11.85

128
י. כ. 8

ח.ב.,

הנדון: המלצת הועדה לכנסת על עתיד שטחי יהודה שומרון ועזה.

ביום ה' 28.11 תתכנס ועדת הבטחון של הכנסת שאת/ה חבר/ה בה לדיון מכריע בנושא.
מקום המפגש 21⁰⁰ ... א. ג'אבו ורחל
יהיה עלינו לגבש את הצעת הועדה לפתרון המדיני של בעית שטחי יהודה שומרון ועזה.
לקראת ישיבה זו נקיים סדרת ארועי הכנה שיכללו סיור בן יומיים בשטח (שבת 23.11 -
ראשון 24.11), ושמיעת מומחים ועדים המעורבים ישירות בנושא בכל ערב שבין
יום ראשון 24.11 - יום רביעי 27.11.
כמו כן, הנך נדרש/ת להשתתף בסדרת הרצאות מרתוניו של הזרמים השונים ביום ובשעה
שיועדו לך (ראה לוח המודעות).

בא לאשר השתתפותך ליו"ר.

א. ג'אבו
.....
ת.ד.: 101
טלפון: 533
חתימה:

29th November, 1985

WHAT'S NEW??

- ** Two little new-comers this week - a second son (Ran) to Hila and Yehuda, and a daughter (Doreen), to Osnat & Dror. Parents and babies are feeling fine.

Hanna Franklin's group of little ones (the Ganon) are being split up and "graduating" to the two kindergardens. Karin, Ellah and David will be in Gan Rimon, Shani, Ofri, Inbar, Matan, Tamir and Maya in Gan Shaked. Growing up!!

- ** Avishai has indeed returned to us, but it appears only temporarily - he hasn't seen all the beauty spots of the world yet. Rakefet is also going off for a year, but only to Tel-Aviv.

- ** SPORT - Football - a victory. 5-1 against kibbutz Ein Zivan. At basketball we were less successful, perhaps because Oran and Itamar were missing. We lost by 18 points.

- ** We were pleased to meet Irene and Marion in the chadar-ochel. They have had back trouble, and had been confined to their beds for some time.

- ** A speedy recovery to Yoseph, who slipped and fell and is now in a plaster cast.

- ** To Mrs Winter - keep smiling!!

- ** Don't forget - Kabbalat Shabbat at 19.00 tonight.

S H A B B A T S H A L O M

Inge

NER ZIKARON

23 Kislev - Mrs Wolfsdorf

29 Kislev - Louie Nathan

HAPPY BIRTHDAY

1/12 Yoram Ben Chaim

3/12 Doron Doari

4/12 Ma'ayan Palma

Avri Glick

5/12 Miriam Cohen

Ma'ayan Masser

#####

To HILAH & YEHUDAH

on the birth of their

second son R A N

brother to Yiftach

#####

To Osnat & Dror :

and all the Marcusons

on the birth of their

daughter D O R E E N

: : : : : :

HAPPY ANNIVERSARY

1/12 Phyllis & Dov Collett

#####

Mrs. Winter would like to express her heartfelt thanks for
all the help extended (and still being extended) to her during
her illness, especially to the staff of the clinic and the
sick-room.

